

Rom 10, 17

17: Så kommer da troen av det en hører, og det en hører kommer ved Guds ord.

Dette verset er en konklusjon på versene foran, 14-15. Der viste jo Paulus at for å kunne tro, måtte en ha fått høre evangeliet forkynt. Og at denne forkynnelsen igjen forutsatte at noen var blitt sendt ut, eller hadde fått Guds befaling om å forkynne. Så sier han nå: "Så kommer da troen av det en hører, og det en hører kommer ved Guds ord". Her står ganske klart: "Ved Guds ord". Det sier oss at vi selvsagt ikke er avhengig av forkynnelsen til enhver tid - hvis Ordet først er blitt forkynt, så vi kan lese eller "høre" det gjengitt på annen måte. For vi vet jo at mange kommer til tro gjennom selve Bibelens ord, uten at noen levende røst forkynner det. Men den muntlige forkynnelsen av evangeliet vil alltid være det primære, det vi først og fremst søker der det forkynnes rent.

Men la oss nå se hva vi lærer av dette verset vårt. Jo, at troen ikke kan fødes uten gjennom evangeliets ord. Hver eneste én som vil få den frelsende troen, bør tenke grundig over dette. Troen vil aldri kunne oppstå i et menneskes hjerte uten gjennom Guds nådebudskap. Riktignok forkynner også Guds skaperverk hans storhet, hans visdom og godhet. Og loven i vår samvittighet taler nok også om hans hellighet og rettferdighet. Men selv om menneskene var mer mottagelige for dette budskapet ut fra Guds natur, enn slik vi ble det gjennom syndefallet, så kunne vi aldri gjennom dette komme til tro på det eneste navnet som vi kan bli frelst ved. Vi ville aldri få en tro som omskaper og helliger hjertet, en tro som gir trøst mot synden og fred i døden. En frelsende og helliggjørende tro kommer aldri gjennom noen fornufts beslutning eller andre tiltak. Kort sagt: Den rette troen kommer aldri fra noen annen kilde enn det guddommelige ordet om Frelseren. "Troen kommer av det en hører, og det en hører kommer ved Guds ord".

Av dette burde vi lære hvor dåraktige anstrengelsene deres er, når de strever for å få hjertet til å tro - bare gjennom sine egne tanker. Likeså hvor falskt og fruktesløst det er når de, som Luther sier, "setter seg i en krok og venter på Den Hellige Ånd", men unnlater å bruke de synlige nådemidlene. Gud har ikke lovet å gi oss troen og Den Hellige Ånd på den måten. Han har sagt: "Hør! Så skal deres sjel leve!", "Hør på meg! Så skal dere ete det gode, og deres sjel skal glede seg ved de fete retter". "Ordet, det som går ut av min munn, skal ikke vende tomt tilbake til meg" (Jes 55). Ennå mer ugudelig er sinn og tale hos dem som lever et likeglad liv, leser og hører alt annet mer enn Guds ord, og likevel sier: "En kan jo ikke selv ta til seg troen. Det er jo Gud som skal virke troen ...". Det er dette som er å "friste Herren". Disse skal en gang få høre den rettferdige dommeren tale dette til dem: Dere ville ikke. Gjennom mitt ord ville jeg gi dere min Ånd. Men det nådemiddelet foraktet dere bare. "Gud lar seg ikke spotte". Når da troen kommer av det en hører, og det en hører kommer ved Guds ord, - etter Guds befaling sendt og forkynt for oss -, da er det virkelig farlig å avvise denne forkynnelsen.